

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII

№ 68 (2172)

ВІВТОРОК

8

ЧЕРВНЯ

Ціна 2 коп.

1976 р.

Контрольний

Напружені трудові будні інженерів-конструкторів, людей, погляд яких весь час спрямований у майбутнє. Неспокій творчих пошуків, наполеглива робота над впровадженням і, врешті, радість перемоги, коли бачиш результати своєї праці втіленими в конкретній конструкції. Шлях цей не завжди увінчаний квітами, вимагає величезного напруження розумових сил, енергії, неабияких здібностей.

Молоді працівники спеціального конструкторського бюро Олександрівського електромеханічного заводу Віра ЧАБАНЕНКО, Алла МУДРИК, Майя ЗОЛОТАРЕВСЬКА, Микола КОЗЛОВ, Микола ВЕЛИКОЖОН (на фото зліва направо) обрали собі саме таку професію. Об'єктив фотоапарата зафіксував їх під час обговорення схеми чергової конструкції.

Фото В. КОВПАКА.

КОМУНІСТИЧНА партія, радянський народ докладають великих зусиль, щоб забезпечити надійне зростання сільськогосподарського виробництва. Наша фабрика — яскраве свідчення втілення аграрної політики партії в життя.

Старожили пам'ятати, ті роки, коли господарство ще було збитковим, хоч і рідко, але давало деякий прибуток. Значні економічні втрати приносило тваринництво. І ось за роки косячої п'ятирічки в стіну впрости добротні приміщення інкубаторного та забійного цехів, корпуси виробничих ліній. Поруч розташувалися склади-холодильники, лабораторії, котельня. Нині Сагайдацька птахофабрика — одне з найбільших сільськогосподарських підприємств області, де виробництво качатини сповна переведено на промислову основу.

За один рік восьмої п'ятирічки фабрика виробила 1427 тонн м'яса, дев'ятої — 2425 тонн. Комплекс розрахований на випускання мільйона качок на рік, а вже в 1975 році виростили 1377,000 штук. Вирішальною умовою досягнення цих успіхів стало всебічне зміцнення матеріально-технічної бази господарства, послідовне здійснення курсу на інтенсифікацію.

Інтенсифікація і концентрація сільськогосподарського виробництва — наразі необхідність і матиме величезне економічне, соціальне значення. Надзвичайно правильно сказано у постанові ЦК КПРС «Про дальший розвиток спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва на базі міжгосподарської кооперації і агропромислової інтеграції», що тепер, коли наше сільське господарство значно зміцніло, стає на досвід міцнішу матеріальну основу, багаторазовий характер, слабка концентрація виробництва в келгоспах і радгоспах стримує розвиток інду-

Село: перспективи розвитку

ФАБРИКА В СТЕПУ

стріалізації землеробства і тваринництва, знизують ефективність зазрат, по суті, стають гальмом економічного, а отже, і науково-технічного прогресу в цій галузі.

У десятиї п'ятиріччя вимоги інтенсифікації виробництва трудянки нашого колективу, серед яких більшість — молоді, розкладають так: брати з тих же виробничих площ продукції більше, знизити її собівартість. Плануємо збільшити виробництво м'яса в останньому році п'ятирічки до 3000 тонн.

Переваги спеціалізації і концентрації виробництва добре видно на прикладі нашого господарства. Поглиблення їх на базі міжгосподарської кооперації створить для всіх господарств сприятливі умови для високих темпів виробництва на селі.

С. БРОДОВСЬКИЙ —
головний економіст,
Г. АНДРІУШКОВ —
економіст.

Сагайдацька птахофабрика
Устіївського району.

чужай
76

Ініціатива механізаторів

Члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 1 колгоспу «Прогрес» на своїх зборах узяли зобов'язання: кожен

накопить у важкодоступних місцях, у заплавах річки Висі дві тони різнотрав'я.

Молодь цього колективу та міжколгоспного комбикормового заводу звернулася до молодих трудянок району із закликом включитися в заготовку зеленої маси.

Заклик підхопили в усіх господарствах району. Цілеспрямованими стали дії молодих трудя-

ників після ознайомлення з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про додаткові заходи по забезпеченню збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1976 році».

О. ЗАВІРЮХА,

завідуючий відділом комсомольських організацій Новомиргородського райкому комсомолу.

люди, події, час

СИН

ВІТЧИЗНИ

МИНАЄ 50 РОКІВ
З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ОЛЕГА КОШОВОГО

СЬОГОДНІ йому п'ятдесят — вірному синові Батьківщини, вічно юному комісарові безсмертної «Молодої гвардії». Його життя, коротке, мов дивовижний спалах зорі, незгасим факелом патріотизму горить у серцях нащадків. Його ім'я майорить у свідомості молодих червоним знаменом мужності.

Згадай, ровеснику: ти дізнався про безсмертний подвиг молодогвардійців ще на порозі своєї безхмарної юності. Пристрасті слова священної клятви патріотів-краснодонців збудили в твоїй душі той негасимий вогонь, який надихає на звершення в ім'я процвітання нашої Батьківщини.

Олег Кошовий не дожив до свого сімнадцятого літа. Та як багато він устиг! Відмінник навчання, член учнівського комітету, редактор шкільної стінгазети — таким він був на час окупації Краснодона. А вже невдовзі Олег Кошовий зв'язався з керівництвом гетьманського підпілля, створив комсомольську групу, яка ввійшла до складу «Молодої гвардії». Наші друзі-читачі знають, що найкраще про це розповів С. Фадєєв в однойменному романі.

Указ Президії Верховної Ради СРСР від 13 вересня 1943 року свідчить: «За видатні заслуги в організації і керівництві підпільною комсомольською організацією «Молода гвардія» і за вияв особистої відваги і героїзму в боротьбі з німецькими загарбниками присвоїти звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота зірка»: Грошовій Уляні Матвіївні, Земнухову Іванові Олександровичу, Кошовому Олександрові Васильовичу, Тюленіну Сергієві Гавриловичу, Шевцовій Любові Григорівні».

Іхні імена золотими літерами вписано в історію Ленінського комсомолу. З висоти нинішніх звершень безсмертний подвиг молодих краснодонців постає перед нами ще величнішим. Усім життям своїм і боротьбою Олег Кошовий та його бойові побратими заповіли нам, живим, безмежну любов до рідної Вітчизни, відданість ленінській партії, радянському народові.

Півстоліття з дня народження Олега Кошового відзначає вся наша країна. На початку літа Друже, а яким ти став у свої шістнадцять сьогодні? Адже подвиги героїв зовуть тебе до нових висот.

На Світловодському заводі числять металів імені 50-річчя СРСР працює 1068 комсомольців. 600 із них у минулій п'ятирічці достроково виконали особисті виробничі завдання. За звитяжний труд вісім молодих робітників удостоєні урядових нагород, 35 — знака ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки», у

125-ти на грудях значок «Ударник 1975 року», 120 юнаків і дівчат підприємства здобули право підписати Рапорт комсомольської організації XXV з'їздові КПРС. 700 членів ВЛКСМ мають постійні доручення, решта — тимчасові. І успішно їх виконують.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ комітет заводу має права райкому, однак, звільнених працівників — лише двоє: секретар Іван Торба, завідувача сектором обліку і статистики Надія Янкул. Ім, звичайно, було б не під силу самим виконати есю роботу, зв'язану з обміном.

Тому з повною віддачею працювали активісти — плаvelyники Валерій Кулибаба, інженер Анатолій Петров, лаборантка Світлана Григор'єва, апаратник Аркадій Юдичев, електрослюсар Анатолій Харковський, електрообмотчик Ганна Панченко. Та чи всі добровільні помічники назвали!

Обмін документами передувала велика підготовча робота. В усіх первинних комсомольських організаціях цехів і відділів відбулися збори з порядком денним: «Ти на подвиг кличеш, комсомольський квиток!» Комітет провів співбесіди з десятками робітників, молодих спеціалістів. Ці розмови стали своєрідним оглядом активності заводських спілчан. Членом громадської комісії по проведенню спів-

РАЗОМ

З АКТИВОМ

- ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ ЦИФРИ
- ДОПОМОГЛИ АКТИВІСТИ
- ЩО ДАВ ОБМІН

бесід (а в її складі були секретарі партійних, комсомольських організацій, начальники цехів, ветерани праці), юнаки і дівчата доповідали про свою трудову й громадсько-політичну діяльність. У ході розмов було озвучено чимало цінних пропозицій. Тому після таких співбесід краще ставився до праці, ставав активнішим не тільки сам комсомолец, — відбувалися позитивні зміни і в настрої, роботі всього колективу бригади, відділу.

За період обміну комсомольських документів значно підвищилась трудова й громадська активність молоді. Появились нові імена передовиків виробництва. Так, апаратники Лідія Келембет, Микола Олексик, Валентина Войтович, плаvelyники Валерій Антосов, лаборантка Людмила Винникова дове-

ОБМІН
КОМСОМОЛЬСЬКИХ
ДОКУМЕНТІВ

ли виконання змінних норм до 120 — 130 процентів при високій якості робіт. Першим на заводі з річним планом справився плаvelyник Михайло Бічко. З передової комсомольсько-молодіжної бригади М. Петрова він перейшов у відстаючу й очолив її. Тепер прагне вести колектив у число правофлангових у змаганні. На трудовому календарі бригади М. Петрова — вже грудень.

Обмін сприяв по-зжвавленню і внутрішній кової роботи в первинних комсомольських організаціях цехів, відділів. Десятьом із них надано право первинних, майже на третину стало більше комсомольських груп. Виконуючи наказ XVII з'їзду ВЛКСМ, комітети постійно дбають про поліпшення структури всієї комсомольської організації заводу.

Важлива подія в житті молоді підприємства — обмін комсомольських документів — не закінчилася з врученням членам ВЛКСМ квитків нового зразка. Нині ця подія набула нового значення — не менш відповідального. Кожен спілчанин несе почесну трудову вахту, нової п'ятирічки. Бона повинна бути тільки ударною. До цього зобов'язує новий комсомольський квиток.

С. ТИШКО,

керівник корпусу «Молодого комунара»,
м. Світловодськ.

ПРАГА. На машинобудівному заводі «Шкода» імені В. І. Леніна в Празі почалися комплексні виробу-

вання парової турбіни потужністю 500 тисяч кіловат. Це перша турбіна такої потужності, створена чехословацькими енергомашинобудівниками.

ГАВАНА. Тут вийшла книга відомого кубинського журналіста, члена ЦК Компартії Куби Рауля Вальдеса Віно, присвячена боротьбі народу Анголи проти імперіалістичних найманців. Автор викриває в ній злочинну

роль ЦРУ у вербуванні в країнах Західної Європи різного роду відщепенців для придушення визвольної боротьби ангольського народу.

ЛОНДОН. У Ковентрі відбулась конференція Товариства англо-радянської дружби. Її учасники одностайно прийняли резолюцію, в якій говориться про рішучість членів товариства боротися за мир, дружбу і

взаєморозуміння між народами двох країн.

НАПРОБІ. Фестиваль радянських фільмів відкрився в кенійській столиці. В його програмі — такі художні стрічки радянських майстрів, як «Земля Саннікова», «Іванове дитинство», «Цього ми не проходили», «Про тих, кого пам'ятаю і люблю» та інші.

(ТАРС).

У ЗВІТНІЙ доповіді Центрального Комітету КПРС XXV з'їзду партії тов. Л. І. Брежнєв підкреслював, що десята п'ятирічка органічно продовжує стратегію, намічену XXIV з'їздом. Обидва п'ятиріччя планні за основними напрямками господарської діяльності являють собою нібито єдине ціле. Природно, що і головне завдання десятого п'ятиріччя плану, як і дев'ятого, полягає в тому, щоб послідовно здійснювати курс Комуністичної партії на дальше неухильне зростання матеріального і культурного рівня життя народу.

За 1971—1975 роки досягнуті історичного значення успіхи в підвищенні добробуту народу. І в доповідях, що прозвучали на з'їзді, й у виступах делегатів і представників зарубіжних партій наводилися яскраві дані про поліпшення всіх сторін матеріального і духовного життя радянського народу. Нагадаємо лише один з фактів: в 1975 році порівняно з 1965 роком у вісім з половиною разів збільшилось число сімей, де прибуток на кожного члена сім'ї складає 100 і більше карбованців.

Нова п'ятирічка йде набагато далі: середня заробітна плата робітників і службовців зростає до 1980 року на 16—18 процентів і складе не менше 170 карбованців на місяць.

На 24—27 процентів збільшаться прибутки когоспів від сусільного господарства, на 28—30 процентів підвищаться виплати і пільги населенню за рахунок сусільних фондів споживання. Взагалі трудящі нашої країни в новій п'ятирічці отримають набагато мільярдів карбованців більше прибутків і матеріальних благ, ніж вони одержали за минулі п'ять років.

Ці кошти і цінності не з'являються самі собою. Вони будуть створені народом під керівництвом партії на основі безперервного і швидкого розвитку всіх галузей народного господарства. А ріст цей, в свою чергу, буде спиратися на прискорення науково-технічного прогресу, всемірне поліпшення якості всієї нашої роботи. В цілому 85—90 процентів приросту національного прибутку країна одержить в результаті підвищення продуктивності праці — найголовнішого і найважливішого джерела нашої економічної могутності.

Вказуючи на спадкоємність економічної політики партії, на те, що життя повністю підтвердило вірність вибраного курсу, Л. І. Брежнєв у той же час підкреслює, що необхідна конкретизація економічних завдань стосовно до

особливостей наступного п'ятиріччя. Нова п'ятирічка повинна стати — і стане — п'ятирічкою ефективності і якості. Отже, необхідно усвідомити, що нового сьогодні порівняно з недавнім минулим і які з цього нового слід нам робити висновки.

В десятій п'ятирічці діючі підприємства не зможуть покластися на залучення додаткової робочої сили, навпаки, вони повинні будуть звільнити частину лю-

дини і важливі зміни відбуваються і відбудуться в процесі виготовлення продукції. В середньому, як відомо, продукція промисловості зростає за п'ять років на 35—39 процентів. Але машинобудування при цьому — на 60 процентів; синтетичних волокон і пластмас — на 90—120 процентів. Значно розширяться асортимент і поліпшиться якість товарів народного споживання. Суттєву їх частину будуть виробляти підпри-

пароду немислимо без виконання і перевиконання плану виробництва сільськогосподарської продукції. На передньому краї п'ятирічки працюють всі, хто виготовляє сільськогосподарські машини, трактори, мінеральні добрива і хімікати; хто обробляє землю, працює на тваринницьких фермах і комплексах; хто заготовляє, береже і переробляє зерно, бавовну, буряки, овочі, фрукти, картоплю.

В матеріалах з'їзду часто зустрічається вказівка про необхідність збалансованого розвитку народного господарства, тобто узгодженого в усіх своїх частинах і взаємозалежностях. Якщо, для прикладу, транспорт не справлятиметься із своєчасним вивозом продукції або не вистачає тари, складів, запасних частин, то і споживач, і вся економіка в цілому несут збитки. Часті простоті будівельників через перебої в поставці матеріалів; іноді в магазині не знайти товарів, яких повно на базі, — часто це результат не якоїсь несправності окремих працівників, але й незбалансованості розвитку. Звичайно, господарство наше — складне: в одній промисловості близько 400 галузей і підгалузей, а господарських операцій в рік здійснюється більше 6,5 трильйонів! Але це не повинно служити виправданням непогодженості.

Новий п'ятирічний план передбачає, що особливу увагу буде приділено розвитку так званої інфраструктури, тобто галузей, які обслуговують основне виробництво.

З високої трибуни з'їзду прозвучало хвилююче звернення Л. І. Брежнєва до працівників легкої промисловості, торгівлі, побутового обслуговування: «Товариші, від вас, від вашої праці багато в чому залежить і добробут, і настрій радянських людей, пам'ятайте про це. Працюйте краще і ініціативніше, рівняйтесь на передовиків. До цього закликає вас, цього чекає від вас партія».

Як впливає із сказаного, головне завдання п'ятирічки не зводиться лише до того, щоб ми могли купити більше товарів кращої якості. Мова йде про важливі соціальні зміни. Про посилення уваги до людини, турботи про його здоров'я і відпочинок, умови праці і побуту. Про правильну професійну орієнтацію молоді, поліпшення її виховання і навчання. Про посилення активності широких мас трудящих в управлінні виробництвом. Тому заходи чисто економічні належать доповнити розгорнутим планом соціального розвитку колективу.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ П'ЯТИРІЧКИ

БЕСІДУ ВЕДЕ
ПРОФЕСОР
А. М. БІРМАН.

дей, інакше, хто ж буде будувати нові міста, заводи, електростанції, освоювати нові райони?

За абсолютними розмірами приросту продукції і десята п'ятирічка не матиме собі рівних. Але приріст буде одержаний при тій же кількості працівників. Отже, наше загальне завдання — вивчаючи матеріали XXV з'їзду, практично організувати найбільш раціональний труд. Потрібно перевірити, як розставлені працюючі, як використовується робочий час? Де і яким чином можна скоротити число зайнятих? Тут нам згодяться одержані нами економічні знання — про структуру робочого часу, про створення з окремих елементів найбільш оптимального режиму виконання операцій. Згодяться і навички, набуті в загонах «Комсомольського прожектора», — фотографувати робочий день, виявляти відстаючі ділянки.

В умовах соціалізму продуктивність праці не може зростати шляхом надмірної її інтенсифікації, потуги системи. Для нас існує тільки один шлях — створення найбільш продуктивних машин і механізмів, стопроцентної механізації ручної праці. Ось чому вісирям економічної політики партії є динамічний і пропорційний розвиток суспільного виробництва, підвищення його ефективності, прискорення науково-технічного прогресу, ріст продуктивності праці, всемірне поліпшення якості роботи в усіх ланках.

емства важкої промисловості. І хоч багатьом до цього часу здається, що виготовляти меблі, посуд, вироби побутової хімії і інші предмети споживання — справа куди більш легка, ніж виробництво верстатів і приладів, в дійсності ж все інакше. Не випадково іноді прославляють в основній своїй галузі завод не справляється з випуском красивих і різноманітних іграшок не кажучи вже про холоди́льники, магнітофони тощо. Тут знову і знову потрібно думати про кваліфікацію працівників — робітників, конструкторів, технологів, контролерів, про організацію праці. Ефективність і якість — горішки місткі, їх немисливо не розгрізеш! І для комсомольських організацій тут — поле діяльності незоре.

В «ОСНОВНИХ напрямках розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» багато уваги приділяється заходам охорони навколишнього середовища. Навряд чи необхідно докладаю пояснювати, як важливо, щоб вода і повітря були чистими, щоб повністю відновлювалися плодородні землі, раніше зайняті під видобуток корисних копалин, не допускали ерозії ґрунту. Ті, хто працює на хімічних підприємствах, в лісовій і паперовій промисловості, металургії, хто зайнятий видобутком руд, вугілля, нафти, повинні відчувати всю міру відповідальності за охорону природи.

Дальше підвищення рівня життя

Ми — інтернаціоналісти СВЯТО- БРАТЕРСТВА

Незабаром мине рік відтоді, як у нашому районі живуть і працюють комсомольці та молодь з Німецької Демократичної Республіки, що будують газопровід Оренбург — Західний кордон СРСР. Юнь міста над Дніпром часто зустрічається зі своїми ровесниками з НДР. Ось нещодавно в містечку будівельників, що розміщене поблизу с. Глинська, було дуже гамірно, панував настрій радості і схвилюваності. В гості до німецьких друзів, на свято братерства, завітали учасники художньої самодіяльності районного та Глинського сільського будинків культури.

Свято відкрили начальник табору будівельників Райнер Паблоцький. Він тепло привітав гостей, розповів про успіхи у спорудженні газопроводу.

Від імені комсомольців і молоді Світловодська виступив перший секретар міського комітету комсомолу Анатолій Діброва. Він розповів про життя спільчан району, вручив бригаді ім. Островського портрет Миколи Островського.

Після урочистої частини учасники художньої самодіяльності дали концерт. Тепло зустріли на святі братерства виступ О. Шевчука та В. Кублія (Глинський сільський будинок культури), котрі виконали німецькою мовою пісні про дружбу.

Після концерту ще довго над містечком лунали німецькі й російські пісні, звучала мова двох братніх народів. Цей вечір єднання сердець надовго залишиться в пам'яті всіх присутніх.

Л. КОЖЕДУБ,
секретар комітету комсомолу районного відділу культури.
м. Світловодськ.

ПЛАНЕТА „МК“

АНГОЛА.

ЛІТО

МИРУ

Ліквідувавши останнє вогнище опору іноземних інтервенцій і внутрішньої реакції, ангольський народ одноставно об'єднався під прапором організації Народного руху за визволення Анголи (МПЛА).

На фото внизу: мітинг жителів міста Уамбо, учасники якого виражають свою солідарність з МПЛА.

Тяжкі бої ангольського народу з іноземними інтервентами і силами внутрішньої реакції роз'єднали багато сімей. Тепер, коли в країні настали мирні дні, багато рідних та близьких знаходяться одне одного.

На фото: ця сім'я після довгої розлуки знову зустрілася в місті Уамбо.

Фото БТА—АПН.

МАОЇЗМ БЕЗ МАСКИ

ПСЕВДОСОЦІАЛІЗМ МАО ЦЗЕ-ДУНА

Під натиском групи Мао Цзе-дуна Х з'їзд КПК санкціонував новий курс у внутрішній і зовнішній політиці КНР. У зовнішньополітичній діяльності група Мао Цзе-дуна відкрито стала на шлях відриву Китаю від світової соціалістичної співдружності, протипоставила себе міжнародному комуністичному рухові, намагалася здійснити гегемонію в національно-визвольному русі. Це платформа дрібнобуржуазного авантюризму з яскраво вираженим великодержавно-шовіністичним забарвленням, у якому помітно відбивається антирадянщина.

Внутрішньополітична діяльність китайських керівників в останні роки наочно продемонструвала, наскільки «ідеї Мао Цзе-дуна» ворожі марксистові-ленінізму, цілям і засобам побудови соціалістичного суспільства.

В офіційних матеріалах преси, у виступах Мао Цзе-дуна і його прихильників не можна знайти розгорнутої програми будівництва китайського суспільства. Однак практика цієї групи, окремі висловлювання Мао Цзе-дуна, посилено рекламовані в безлічі пропагандистських статей, дають змогу судити про те, до якого суспільного ідеалу прагне група пекінських лідерів.

В економічній галузі маоцзедунівська схема китайського суспільства передбачає організовану за

(Див. 4-у стор.).

КОЛИ
СТАЛОСЬ
ЛИХО...

СПАСИБІ, ЛІКАРЮ

У квітні нинішнього року в нашу сім'ю прийшло лихо: дворічний син Артур дуже опшарився окропом. Ми потрапили в епіко-ва відділення Кіровоградської обласної лікарні, де майже місяць лікували сина. Він одужав, почуває себе добре.

Через вашу газету мені хочеться подякувати лікарю Віктору Михайловичу Єгорову за високу професійну майстерність, увагу і надзвичайну любов до дітей. Він часто приходив у нашу палату, навіть і у вихідні дні, і у свята.

До нашої прохання приєднуються не тільки мамі маленьких пацієнтів Віктора Михайловича, а й усі дорослі хворі опікового відділення.

м. Одеса. Сім'я ЛАШЕНКІВ.

НЕ РОЗГУБИЛИСЯ

Нинішнє свято Першого травня було урочистим і радісним. У добром настрої ми прийшли додому. І раптом нам повідомили, що наш син, дванадцятирічний Сашко, тоне. Він грався поблизу великої і глибокої ями, залитої рідкою смолою. Смола взялася кіркою. І ось, пустуючи, Сашко забіг на яму. Раптом кірка не витримала, розірвалася, і син по грудки занурився в чорну липку масу. Його засмоктувало все глибше, а люди нічого не могли здіяти: дорослого кірка не витримала б. Викликали пожежників, та стало зрозумілим, що вони не встигнуть примчати на допомогу.

І ось на вулиці появилася троє святоково одягнених юнаків. Вони миттю зорієнтувалися і, знайшовши дошки та дерев'яний щит, поповзли до Сашка.

Потім ми дізналися, хто зрятував нашого сина. Це працівники Кіровоградського заводу радіовиробів комсомольці Микола Ісаєнко, Олег Шереметьєв і Володимир Радєцький. Тепер наша родина на все життя збереже вдячність цим сміливим і добрим юнакам.

Як хороше, коли поруч живуть люди, котрі завжди готові прийти на допомогу.

м. Кіровоград. Н. ЛОБУШНЯН,
В. ЛОБУШНЯН.

ПРИРОДА І ТИ

Лебеді в порту

В Калінінградському морському рибному порту оселилися лебеді. Спеціалісти зв'язують їх появу тут з чистою портовою акваторією. Чиста вода Балтики — результат великої роботи колективу порту по охороні навколишнього середовища. На зміну найпростішим очисним спорудам прийшло судно — нафтозбирач. Воно постійно курсує по акваторії, очищаючи її. Тепер тут випробовується великий комплекс очисних споруд.

Едельвейси на плантації

Гірську квітку едельвейс, з якою пов'язано багато легенд і сказань, почали вирощувати на плантаціях Микитинського лісництва Делятинського лісокомбінату Івано-Франківської області.

Зберігати рідкісну рослину, зробити її доступною людям взялися ентузіасти — лісівники на чолі з кандидатом сільськогосподарських наук Ю. Ю. Боберським. Вивчено багато секретів життя і розмноження рослини, що дало змогу «опустити» її з вершин у пониження. Уже в нинішньому році любители природи планують одержати тисячу квіток «білотки альпійської», як її називають гуцули.

(ТАРС — РАТАУ).

«КОЛОС» — «ЗІРКА» — 0:2

Наближається фініш першого kola чемпіонату країни з футболу серед команд класу «А» другої ліги. Коли на старті турніру колективів шостої зони чільні місця в таблиці розіграшу займали севастопольська «Атлантика» і нікопольський «Колос», для багатьох це було несподіванкою. Але згодом усе стало на свої місця. Відомо, що перемогти в будь-якому тривалому змаганні може тільки та команда, яка рівномірно долатиме всю дистанцію. Це показав матч кіровоградської «Зірки» з нікопольським «Колосом».

Перший тайм проходив при перевазі наших земляків, але досягти поставленої мети вони не змогли. На першій хвилині другої половини Олександр Кацман сильним ударом спрямував м'яч під перекладину у правий кут воріт — 1:0. Атаки кіровоградців не припиняються. Під час однієї з них, коли до кінця поєдинку залишалося дванадцять хвилин, нікопольці у штрафному майданчику збивають Миколу Литина. Суддя зустріч призначає пенальті. Його чітко реалізує брашній бомбардир «Зірки» Андрій Керішук, нарахунок якого вже шість забитих голів із чотирнадцяти, що їх прозвело у ворота своїх суперників наші земляки. Рахунок не змінився: дев'ятнадцять очок «Зірка» має у своєму активі дев'ятнадцять очок «Колос» має в хатківському «Металісті», який у Севастополі переміг «Атлантику» — 1:0. Та у харків'ян краще співвідношення забитих і пропущених м'ячів, тому вони займають верхню, першу сходинку, а кіровоградці — другу.

В. ШАБАЛІН,

ПІСЛЯ сварки, що сталася на початку літа, вони бачились уперше. І тепер — немов чужі. Наче й не сиділи в школі за однією партою, не простояли вечорів біля воріт чи в затінку сарая, не цілувалися... Віктор задрів Толікову, який може невимусило теревентити з дівчатами. А що Галя подумала про цього, Віктора, коли він так нахабно поклав руку на коліно? Він боявся здатися надто несміливим, бамбулою. А вийшло грубо й непристойно. Та й взагалі, що він може сказати цій дівчині, яка заглядає зараз до нього в саму душу — оцінююче, суворо й допитливо? Бачальне «давай дружити?»..

А з Галею в цей час творилося щось незрозуміле. Людина, що сидить поруч неї, раптом уявилася їй... таємницею. Він — не те, що вона. Їх розділяє простір. Вони несумісні. У нього — свої думки, свої надії і плани — все своє, куди абсолютно нікому на світі немає доступу. Ні їй, ні навіть Толікові.

Це несподіване відкриття було нетривалим, майже миттєвим, а відчуття несумісності її, Галі, з цією ось людиною, яку звать Віктором, — відчуття немов сплякло з невідомим глибини підвідомості і тут же побиляло, погасло, відсунулося кудись, лишилася тільки пам'ять про нього, про те, що прояснення справді було, і навіть цей затухаючий слід був настільки незвичайним за своєю природою, диким, страшенно оголеним, що Галя відчувала легкий озноб, як пібито побачила біля ніг своїх зяючу безодню.

Галя відсунулася, не спускаючи з Віктора здивованого погляду.

— Чого ти так дивишся? — розгубився Віктор. — Вибач, якщо хочеш...

Пого голос повернув Галя у світ звичних речей. Вона заплющила очі, простягнула руку.

— Потисни, Вітько. Міцно-міцно!

Він стиснув руку, схвилюваний і здивований цією несподіваною просябою.

— Ну от, усе пройшло, — винузато усміхнулася Галя. — Мені здалося... Словом, пусте.

«Та годі, чи було насправді те, що сплякло? Чи примарилось? Не було. Не було! Все привиділось!».

І, вирішивши так, вона заспокоїлася, носком тапочки поторкала тріщинку в підлозі.

— Галя, — сказав Віктор приглушено. — Взагалі... Взагалі тоді по-дурному все вийшло. Я... не можу без тебе.

Він вимовив це чужим голосом і тут же жакнувся, раптом згадавши, що десь хтось уже казав цю саму фразу.

Краще око — глянута на Галя він не осмілювався — він гомитив, як тапочка, що згладжувала тріщинку в підлозі, на якусь мить застигла в повітрі. Потім знову: човг, човг...

— Зміг же стільки... — сказала ця гапочка між іншим.

— Гадаєш — легко? — спитав він її.

— Тяжко, еге ж?

Віктор зважується, нарешті, глянута.

Нижня губка прикушена, очі сміються — в них чортеняга стрибають.

— Галко! — раюнувся він, враз відчувши таке полегшення, наче гора з плечей звалилася.

Галя спритно ухилилася, скопилася, і ось вона вже стоїть у дверях світлиці, притискаючись до одвірка. Світлиця залита сонячним світлом, дівчина вся на сонці і немов світиться прихованою радістю. Все в ній сміється: губи, ніс, волосся...

— Не підходь до мене! — застерігає вона.

У сні, було чути, хтось увійшов Пелею, мати.

Галя випурхнула у світлицю, розчинила навістік вікно.

— Як твій карбюратор, Толіку? — Галя виглядає, перегнувшись через підвіконня і зіп'явшись навшпиньки, — сонячна, пружна, в домашньому старенькому халатіку. Під коліньми — ямочки, шовковиста шкірочка в голубих жилках.

— Усе гаразд! — відповідає Толік. Він безпомилково взнає, що візит кінчився мирово. — Можеш навіть показатися зі своїм Ромео. Якщо хочеш. На радощах!

— Вітько, поїдемо? — обернулася Галя.

— Ну, аякже!

— Ти тільки зажди трошки, Вітько. Я переодягнусь.

Вона відразу ж дістала з шафи сукню, кинула в кухню на лежанку. І того, що Віктор усе ще не пішов, а стояв і дивився, неначе зачарований, Галя раптом зашарілася і легенько виштовхнула його у світлицю, прихилила стулки.

— Вітько, ми з'їдемо в ліс. Ти мене чухеш?

Але тут грайливі непередбачена обставина, що затримала поїздку: на подвір'ї залунали мамині зойки. Галя, не встигнувши перемінити убрання, вискочила з хати, Віктор — слідом за нею.

Виявилося, що під час годівлі одно поросля втекло, перестрибнувши планку. Власне, воно поки що не втекло, воно стояло посеред двору і захоплено припнюхувалося до нових запахів. Мати обережно йшла до нього, простягнувши руку, цмокала язиком, примовляючи: «Паше, паше... Ну, дуринку...»

Але «паше» не звертав на хазяйку піякої уваги. Він починав споришувати, радісно повертів хвостиком-закрутку, брикнув-хрюкнув і пішов колувати подвір'ям. Усі кинулись ловити шустре поросля. Розчепіривши руки, нерестидувачі оточували втікача, намагалися загнати його в сарай, але поросля шоразу вислизало з кільця. Напоследок воно подалося в город, і там, на картоні, Толікові удалось підкратитися й у відчайдушному акробатичному стрибку схопити втікача за ногу. Залунав дикий вереск.

— Навіщо так різко, синьйорно? — бурмотів оглушений криком Толік, допомагаючи хазяйці помістити поросля в хлів. — Просто непристойно!

— Куди ж ви? — стривожилася мати, коли «пороссячий інцидент» було вичерпано і Галя появилася на порозі хати в новій сукні. Віктор вичухав на доріжку мотоцикл. — По-снідала б...

— Та потім... — махнула рукою Галя.

— Ми недовго, — пообіцяв Віктор, радісний і зніяковілий. — А то у власника машини (кинув на Толіка) розрив серця станеться.

— Гаразд, котіться звідси! — сказав Толік. — Поки власник не передумає!

(Закінчення. Поч. в номері за 5 червня).

Федір НЕПОМЕНКО

ДЕНЬ, ЯКИЙ НЕ ПОВТОРИТЬСЯ

ОПОВІДАННЯ

Зранку того ж дня ніщо не віщувало грози. Літнє після полудня стало помітно, що довгожданий дощ бродить десь поруч: за сусідніми Хомутинцями збиралася хмара і місцями від них тяглися до землі добре помітні зливові пасма. А над Чечелівкою все ще спокійно світило сонце, і дивним здавалося глухе далеке буркотіння, що лиш приблизно нагадувало громові розкоти.

Марія прибігла з колоску і, прихиливши вилу, кинулася у город, де в кінці, коло перб, лежали вже висохлі гілочки коношини. Раз у раз поглядаючи на небо, почала класти копійку. Встигнути б до дощу! І вдома, як на гріх, нікого немає, Галя зі своїми кавалерами десь запропастилася. Голодні ж! А Віктор — як вигнався — високий став, поважний та пригожий. Пальці соромливі трохи. Як на теперішній час, то це, може, навіть добре: скромного та самостійного хлопця зараз узень з вогнем не знайдеш. Так що пара була б дуже підходяща.

... Повнощода, рум'яна молодича, що трохи розовістала, трохи обабилася, з позини дітками і ямочками на щоках. Ось вона сидить на неприбраній постелі, випустивши погріє кофточку наплиту молодок грудь, гуде немовлятко. Ге, розповість, суче в повітрі ніжками, оченята блищать, від незлосок — знайомий дитячий дух... І водночас вона, Марія, пасива бабуся, і зять — веселий та пріємний, і не який-небудь прозябелі і незлікуват, а поважана в селі людина. Хата нова, сім'я міцна, здоров'я і достаток — чого ж більше треба? Кінчить Віктор свої курси, нехай одружиться, якщо хочуть. Ному, правда, ще в армії служити... Та й Галі не завадило б вивчитися на кого-небудь. Як що нехай самі вирішувать. А такого зятя, як Віктор вона, Марія, хоч сьогодні в дні прийняла б!

Небо тим часом облягло хмари. Вони повзли на село мовчки й невідворотно. Сонце зникло, стало похмуро й тоскно. В цілковитому затишші стояли сади. Здавалося, все навколо притайлося у чеканні неминучого лиха. Замерла пшенична нива, не ворухнеться колос, не скинеться шерхитлива хвиля.

«О господні! — крушилася Марія. — Не встигну... Жаль, якщо намокне!».

Над припіншким селом чорна завеса неба розколюлася, дихнула полум'ям. Оглушливо ударив грім. Дзенькнули шибки у вікнах. Громови луна покотилася з кінця в кінець, немов там, угорі, великий фанерний ящик пустили по східцях сходів, і він довго перекочувався і перевертався, падаючи й гуркочучи, поки не впав кудись за обрій.

Свіжо запахло озоном. На-

летів холодний вітер, погнав

кур'яву дорогою, збаламутив сади. Він задирив стріхи, грюкав дверима, на колгоспному подвір'ї підняв і загорнув різко покриті на гаражі і зник так само несподівано, як і появився. Присмеркове світло змінилось темрявою. Околицю затягнуло дощем, звідти наблизився шум і хруст, і в

ньому, в цьому злитому гулі, вже можна відрізнити перестук крапель першої смуги. Важкі, вони падали в пілюку, наче вибухали, і дорога понизу закурилася і відразу ж заблищала. Великі краплі гучно шльопали по листю сріблястих гривенками плющів на сгекках. І ось уже косі струмені упереміж із градом січуть пониклу гродино зелені, лущують по стінах хат і сараїв, поросають по шибках. Пінятьс брудні потоки, і хтось із засуканими хошами, накрившись мішком та блискаючі білими лямками, пробиратися вулицею, раз у раз роз'їжджаючись ногами по дорозі, що розбухла, стрибає і пливе неміст куди.

Злива настигла Галя недалеко від дому. Вона не стала далі бігти, тому що в одну мить вимокла до нитки. Пішла під дощем не квалячись, наче на грогулянку вийшла, — чомусь усміхнена, в мокрій сукні, яка щільно обляпіла фігуру. По обличчю текли струмені, вітер поштовхав гнав сумні з дощу та бризок, штовхав у спину, підганяв. У сирій дощовій імлі лютували блискавки, могутні розкоти грому страсали землю, і було просто незрозуміло, як вона витримує цей ураганний нагніск.

Галя не боялася грози. Дивувалася, коли, бувало, в полі, як тільки починало гриміти, дівчата якомога далі від себе відкидали сапки, щоб залізо не притягнуло блискавки. Боягузку, та й годі! А зараз, після всього, що сталося сьогодні, — який взагалі може бути страх? Дайже, небо, грим, хулігань — не страшно! І ви, вогненні змії, скільки завгодно звивайтеся, шипіть і бризкайте вогнем — анітрошки мені не боєзко! Ви не посмієте зачепити дівчину, якій сімнадцять літ і яка йде під зливою та усміхається, переповнена щастям, бо у неї такий день, коли і небо, і земля, що кудись пливе, і весь світ належать їй одній. За яким правом? Таж вона кохає і її кохають — хіба цього мало?!

Дощ пішов на спад і невдовзі ушух.

Галі скинула забризкані туфлі і пішла босоніж, хоча де-не-де в канавках ще лежали гірки граду. Земля здалася спочатку крижаною, потім терпимою і навіть приємною. Між пальцями під продавлювалися язички грязюки, вже зовсім теплої і лише капелючочку холодючої на повітрі, і Галя навмисно вибирала дощові паноси, де язички виходили довгі й лоскотливі.

Знову замрячів дощик, дрібний, як крізь сито, наче висівав послідки, і вже крізь хмари, виливали й невагом, пробивалося сонце. На дорозі біля калюжі, затягнутої колом країв рудок піною впереміж зі сміттям, возлилася хлопчак, мостячи гатку. В рівчаку шуміла вода. Капало з листя, пахло змоченою дощем соломою. За околицею над хатами і пропіншимо зеленими садами, вигнувши квітчасту спину, в пінеба здійнялася райдуга.

— Лелечко! — болісно сплеснула руками мати, угледівши Галя із сніпів. — На кого ти похожа! То ж зовсім нова сукня! Оце так покоталася! А де ж мотоцикл і хлопці?

— Я не захогіла сама, — безтурботно покосилася Галя, — бо Віті потрібно було на автобус. Толік новіт його. Вони й так, наневно, спізналися. А може, злива прихопила...

— Де ж ви були? Не ївни зранку... І світлиця не прибрана. І сіно нікому було допомогти: скласти. Ледве-ледве встигла... Де ж ви були?

— Де були? — перенялася Галя

Очі проремністі. Блаженна якась, загадкова.

— Ой, мамі! Яка там світлиця, яке сіно, коли... Коли дощ стукотить по даху, мов голуби, що клують зерно! — співуче промчала Галя чіпсь рядки, що запам'яталися. Мокра, цмокнула матір у шок, засміялася, кинула в куток обважнілі туфлі і пішла переодягатися.

— Божевільна, — сказала мати і теж тихенько, про себе, засміялася.

Переклад з російської Р. Попович.

МАОЇЗМ БЕЗ МАСКИ

(Закінчення. Поч. на 2-й стор.).

військовим зразком, фактично примусову працю, споживання, обмежене мінімальними потребами відтворення фізичної сили; концентрацію матеріальних і технічних засобів для посилення воєнної могутності, яка, за задумом маоїстів, дала б можливість здійснювати великодержавну зовнішню політику. В суспільно-політичній галузі план Мао Цзе-дуну означає штучно-примусове підривання класів; перетворення людей у «гвинтики», покійні болі вождя; утвердження режиму влади, який спирається на військово-політичний апарат.

Мао Цзе-дун і його група, одначе, розуміють, що реалізація їхніх планів, крім насильствених заходів, вимагає і ряду ідеологічних заходів, які дозволять їм одурманити свідомість китайського народу, навісити йому думку про неминучість і правильність практичного політичного курсу маоїстів. Таким чином, з окремих елементів складається ідея кредо маоїзму, найважливішими рисами якого є ідеалізація самооречення, перетворення «ідей Мао Цзе-дуна» в єдину духовну поживу китайців, нехтування матеріальними і духовними потребами людини.

У чому ж суть ідейних побудов лєнінських «теоретиків»? Які корені і джерела тих потворних дріб-побуржуазно-авантюристичних схем, які пілі виділяються в Пекіні за «вершину марксизму-ленінізму»?

ЗРІВНЯЛІВКА ЗЛІДНІВ

Ще за дві з половиною тисячі років до Мао Цзе-дуна китайський філософ Конфуцій зів в один з найвищих принципів свого етичного вчення бідність; убогість в особистому житті він утвердив як моральну норму. На іншому кінці світу дві тисячі років тому зародилася християнська релігія, одним з найважливіших догматів якої була проповідь бідності як найвищої доброчесності. Конфуціанські й християнські проповідники повчали знедолених людей, що матеріальні блага — це загибель душі, а сенс життя — збагачення духа. Зміст таких моральних і релігійних учень зрозумілий. Вони були ідеологічною підмогою для панівних класів, примушували трудящих назавжди примиритися з бідністю, позбавляли їх навіть мрії про краще земне майбутнє. Щось подібне тепер твердить Мао Цзе-дун. І не тільки твердить, а й намагається на практиці здійснити принцип бідності як найвищого блага.

Маркс, Енгельс, Ленін, відкинувши все утопічне, змалювали риси нового суспільства. Основа основ комуністичного суспільства — принцип «Усе для людини, все в ім'я людини», що означає створення необхідних умов, у тому числі й матеріальних, для всебічного розквіту особи, задоволення її зростаючих потреб. І ось появляється діяч, котрого послужливі аліївники називають «найвідатливішим марксистом-ленінцем», який твердить, що соціалізм і навіть комунізм — це аскетичне самооречення.

Іноді доводиться зустрічатися з твердженнями, що Мао Цзе-дун був змушений сформулювати тези про загальну бідність практично на невизначене майбутнє під впливом об'єктивних обставин.

Безперечно, народний Китай одержав у спадщину від гомінданістських правителів відсталі, зруйновані господарство. І навіть перемога революції не могла одним махом розв'язати всі економічні проблеми, забезпечити за короткий строк трудящим Китаю досить високий рівень життя. Відомо й те, що китайський народ виявив у перші роки після перемоги революції справжній революційний ентузіазм і самовідданість, вірячи, що рік у рік життя неухильно поліпшуватиметься.

Але Мао Цзе-дун і його прихильники по-іншому розіснили всенародне трудове піднесення. Вони вирішили нескінченно експлуатувати самовідданість робітників і селян, звільнивши бідність у постійну якість китайців. У зв'язку з цим необхідно підкреслити, що існує величезна різниця між тимчасовою необхідністю самооречення, яку свідомо сприймає народ, що здійснює революцію, і спробами перетворити це самооречення в рису соціалістичної нації.

Тим часом Мао Цзе-дун твердить, що його концепція застосовна не тільки до Китаю і країн, що розвиваються, а й до всього світу, і що борються проти неї можуть тільки «ревізіоністи» та «буржуазні переродженці».

Звідки ж у нього ці погляди? Очевидно, і це найімовірніше, немалу роль відіграли роки, проведені Мао Цзе-дуном у Яннані. Тут, на північному заході Китаю, в оточенні гомінданістських і японських військ протягом ряду років існувала база КПК — визволений район, населення якого в умовах майже повної блокади працювало на полях і в кустарних майстернях, що виробляли те, без чого не можна було жити і воювати.

Через тридцять років Мао Цзе-дун вирішив перетворити весь Китай у грандіозну Яннань, у вічне царство бідності. Він намагається повернути китайців до яннанської форми організації життя, інакше кажучи, увічнити таку форму, при якій кожний був би і солдатом, і селянином, і робітником.

Але те, що було необхідне й можливе у визволеніх районах до 1949 року, те неможливе й реакційне в країні, яка будує соціалізм у мирних умовах. Бажаючи увічнити в Китаї зрівняльний комунізм бідняків — утопія, що не має нічого спільного із соціалізмом. Це не що інше як найбільш злісна карикатура на марксизм, яка дає аргументи всім противникам комунізму.

Л. КЮЗАДЖАН,
доктор історичних наук,
(АПН).
(Далі буде).

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Знам'янське середнє МНТУ № 3 ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

Заклад готує кваліфіковані кад-
ри із середньою освітою за такими
спеціальностями:

Зі строком навчання — 3 роки:
арматурник — електрзварник,
електромонтажник, муляр-монтаж-
ник, штукатур-лицювальник, лицю-
вальник-плітковник, столяр буді-
вельний, модельник-ліпник архітек-
турних деталей.

Особам, що закінчили училище в
групах із середньою освітою, вида-
ють атестат за 10 класів і атестат
про присвоєння розряду за спеці-
альністю.

Заклад готує також кваліфікова-
ні кадри за програмою професійно-
технічних училищ:

столярів будівельних (строк нав-
чання — 2 роки), слюсарів по ре-
монту вагонів, слюсарів-сантехні-
ків (строк навчання — 2 роки);
електромонтажників,
електрослюсарів,

мулярів (строк навчання — 1
рік).

Училище забезпечує гуртожит-
ком (іногородніх), підручниками і
навчальними посібниками, обмун-
дируванням, триразовим харчуван-
ням, під час виробничої практики
виплачує учням 33 проценти їхньо-
го заробітку.

До училища приймають юнаків і
дівчат з восьми- і десятикласною
освітою віком 15—17 років та
звільнених у запас із рядів Радян-
ської Армії.

Випускникам надають роботу за
спеціальністю на залізничному
транспорті (Одесько-Кишинівська
залізниця). Вони користуються всі-
ма пільгами працівників залізнич-
ного транспорту: дворазовим без-
платним залізничним квитком
(одні — для проїзду по Одесько-
Кишинівській залізниці і другий —
по мережі залізниць СРСР), ву-

НА 1976—1977
НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

гільною картою, гуртожитком, мі-
сячною або двотижневою відпуст-
кою, правом вступу поза конкур-
сом до вищих і середніх спеціаль-
них навчальних закладів (ті, що
закінчили училище з відзнакою).
Час навчання в училищі зараховує-
ться в трудовий стаж.

Вступники подають на ім'я ди-
ректора заяву, свідоцтво про на-
родження, свідоцтво про освіту,
довідку з місця проживання, ха-
рактеристику зі школи, 5 фотокар-
ток (5X6 см).

Документи можна направляти в
училище заздалегідь поштою. Сві-
доцтво і атестат подавати після за-
кінчення школи.

Початок занять з 1 вересня.
Адреса: Кіровоградська область,
м. Знам'янка, пров. Свердлова, 4.

Телефони: 20-75 — директора
училища, 22-18 — заступника ди-
ректора.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське технічне училище № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на спеціальності:

кравець верхнього чо-
ловічого, жіночого й ди-
тячого одягу (строк нав-
чання — 2 роки),
швачка — мотористка (1
рік),
пошивник взуття (1—2
роки),

в'язальниця панчішно-
шкарпеткового вироб-
ництва (1—2 роки),
закрійник верхнього
одягу (3 роки),
кравець легкого плаття
(1 рік).

До училища приймають
юнаків і дівчат віком 14,5
— 20 років з освітою 8—
10 класів.

Прийнятим із серед-
ньою освітою виплачують
стипендію в розмірі 30
карбованців, а відмінни-

ки навчання одержують
37 карбованців 50 копі-
йок на місяць.

Під час проходження
виробничої практики про-
водиться доплата до сти-
пендії в розмірі 33 про-
центів від заробленої су-
ми.

Прийняті з восьмиклас-
ною освітою стипендії не
одержують, їх забезпечу-
ють обмундируванням і
триразовим харчуванням,
під час проходження ви-
робничої практики вони
одержують 33 проценти
заробленої суми.

Зарховані з восьми-
класною освітою обо-
в'язково відвідують ве-
чірню школу робітничої
молоді.

На навчання строком 1
— 2 роки (освіта 8—10
класів), для роботи після
закінчення училища на Кі-
ровоградській швейній
фабриці та інших підпри-
ємствах швейного об'єд-
нання «Україна», панчіш-
но-шкарпеткової та
швейної — галантерейної
фабрики, взуттєвої фаб-
риці, Дніпропетровській
швейній фабриці прийма-
ють міську й сільську мо-
лодь без направлень або
з направленнями цих під-
приємств; на навчання
строком два роки для
роботи після закінчення
училища в райпобуткомбі-
натах, міськпобутком-
бінатах і фабриках «Ін-
дустриальна» області — місь-
ку й сільську молодь за

направленнями керівників
цих підприємств.

Училище гуртожитком
не забезпечує.

Початок занять з 1 ве-
ресня.

Вступники подають зая-
ву на ім'я директора, на-
правлення рей(міськ)по-
буткомбінату, фабрики,
атестат (свідоцтво) про
закінчення школи, довід-
ку з місця проживання,
характеристику зі школи
(роботи), 4 фотокартки
(3X4 см), медичну довід-
ку (форма № 286).

По прибутті до учили-
ща вступники пред'явля-
ють свідоцтво про на-
родження або паспорт.

Приймання документів
— з 1 червня по 30 серп-
ня.

Адреса: м. Кіровоград,
вул. Гоголя, 79.

ДИРЕКЦІЯ.

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей:

складач дифузійних позів — електрозварник,
апаратник дифузії — столяр,
сатураторник-малар,
апаратник випарювання — муляр,
апаратник варки цукру — слюсар,
оператор центрифуг — токар по металу,
слюсар контрольно-вимірювальних приладів та
автоматики,
електромонтер.

Випускників направляють на роботу на цукрові
заводи.

На навчання без вступних екзаменів приймають
юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закін-
чили 8, 9, 10 класів, шляхом конкурсного відбору за
свідченнями, вказаними в документах про освіту.

До групи електрозварників та електромонтерів
приймають осіб віком від 16 років.

Учні забезпечують триразовим харчуванням,
одягом, взуттям, комплектом постільної білизни, в пе-
ріод практики вони одержують 33 проценти зар-
обітку.

Гуртожитком у першу чергу забезпечують сиріт і
дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання — 2 роки.

При укладанні ввечері середня школа.

Вступники подають на ім'я директора заяву, в
якій вказують вибрану спеціальність.
До заяви слід додати: свідоцтво або атестат про
освіту, паспорт або (якщо не сповнилося 16 років)
свідоцтво про народження, характеристику зі школи
або з місця роботи, довідку з місця проживання із
зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я
(форма № 286), шість фотокарток розміром 3X4 сан-
тиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять співбесі-
ду з членами приймальної комісії, виклик на яку бу-
де надіслано письмово або дано вступнікові особисто
при подачі документів.

Приймання заяв — по 20 серпня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: смт Капітанівка Новомиргород-
ського району, МПТУ-10.

ДИРЕКЦІЯ.

Херсонське технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

на такі спеціальності:

друкар плоского друку,
друкар високішого друку,
складач на набірних ряд-
ковидливих машинах.

Строк навчання — 2 ро-
ки. Приймають юнаків і
дівчат віком 17 років з
освітою 10 класів;

складач ручного набо-
ру. Строк навчання — 3
роки. Приймають юнаків

і дівчат віком 15—17 ро-
ків з освітою 8—10 класів.

Вступники подають заяву,
атестат або свідоцтво про
освіту, паспорт або свідоцтво
про народження, харак-
теристику зі школи або з
останнього місця роботи, ме-
дичну довідку (форма № 286),
6 фотокарток розміром 3X4
см, довідку з місця прожи-
вання.

Всі вступники на спеціаль-
ності поліграфії повинні ма-
ти направлення з районних
друкарень чи обласного уп-

равління в справах видав-
ництва, поліграфії та книжко-
вої торгівлі.

Зарядування до училища
проводиться без екзаменів
шляхом конкурсних атестатів.

Усіх учнів забезпечують
стипендією в розмірі 30
— 37 карбованців на мі-
сяць. Гуртожитку учили-
ща не надає.

Комісія по зарахуванню
до училища працює з 20
по 24 серпня.

Початок занять з 1 ве-
ресня.

Адреса училища:
м. Херсон, вул. Баку,
8/10 (район нафтопере-
робного заводу).

Іхати тролейбусом № 9
або автобусами №№ 1, 11,
12, до зупинки «Крекінг».

Телефони: 6-51-60,
2-96-2-73, 2-96-2-85.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.